

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
139/2.5.2019

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1136A/2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. **3392** / **25 APR 2019**

Domnului

Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. I 1/25
Data 25.04.2019

139/2019
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea art.30 din Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 14 mai 2019 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pvd@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 5 iunie 2019.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 1136 A / 1 2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 3380 / 25 APR 2019

ROMANIA

Parlamentul României
Camera Deputaților
Cabinet Secretar general

București, 25 aprilie 2019
Nr. 2/3735

Domnului Valer DORNEANU
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

Vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România referitoare la Legea pentru modificarea art.30 din Legea nr.312/20074 privind Statutul Băncii Naționale a României (Plx nr.212/2019).

Cu aleasă considerație,

SECRETAR GENERAL

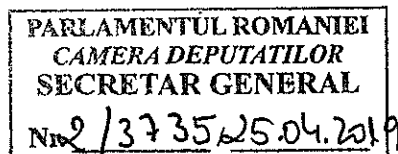
Silvia Claudia MIHALCEA

Parlamentul României

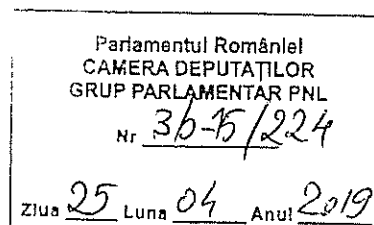
Camera Deputaților

Către,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Doamnei Silvia Claudia MIHALCEA

Doamnă Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și în baza art. 15, alin.(1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în numele semnatarilor, vă înaintăm **Sesizarea** la Curtea Constituțională cu privire la *Legea pentru modificarea și completarea art. 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (PL-x nr.212/2019)*, adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 24 aprilie 2019, în calitate de cameră decizională.

[Redacted]
Lider Grup PNL

[Redacted]
Raluca TURCAN

Lider Grup USR

Cristina Mădălina PRUNĂ

Parlamentul României

Camera Deputaților

Domnului Valer DORNEANU,

Președintele Curții Constituționale

Stimate Domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, al art. 11 alin. (1) lit. a) raportat la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: *„Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”*,

Subsemnații, **Deputați**, membri ai **Partidului Național Liberal**, precum și ai **Uniunii Salvați România**, semnatari ai prezentei sesizări conform tabelului de semnături anexat prezentei, în original, formulăm prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

cu privire la **Legea pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (PL-x nr. 212/2019)**, adoptată de către Camera Deputaților, în ședința din data de 24 aprilie 2019, în considerarea **încălțării dispozițiilor art. 1 alineatul (5), art. 11 alineatele (1) și (2), art. 148 alineatul (2), art. 135 alin. (2) litera b)** din Constituția României, republicată, pentru următoarele **considerente**:

A. Situația de fapt sesizată

Proiectul **Legii pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României** a fost inițiat de un număr de doi parlamentari PSD

(un deputat și un senator) în anul 2019 și a fost adoptat în procedură de urgență, de către Senatul României (**L139/2019**), ca prima cameră sesizată, în ședința din data de 1 aprilie 2019, potrivit art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată și de către Camera Deputaților (**PL-x nr. 212/2019**), în calitate de cameră decizională, în ședința din data de 24 aprilie 2019, potrivit art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată, propunerea legislativă menționată fiind dezbătută și adoptată potrivit *procedurii de adoptare a legilor ordinare*.

Potrivit *Expunerii de motive*, inițiatorii au apreciat că România are în prezent „o economie funcțională de piață” comparativ cu perioada anterioară aderării la Uniunea Europeană, „fără pericolul unor crize semnificative, blocaje sau alte influențe negative majore”, și prin urmare, este necesară “o abordare diferită” în privința practicilor prudențiale în materie, propunând chiar eliminarea unei politici prudențiale a Băncii Naționale a României: cea privind constituirea și administrarea depozitelor de aur, deținute în străinătate. Sub pretextul nerealizării unor venituri ca urmare a depozitării în străinătate a circa 65% din rezerva de aur constituită de BNR potrivit legii și invocând costurile de depozitare, inițiatorii au considerat că “nimic din situația economică a României nu mai justifică păstrarea unei asemenea cantități de aur ca rezervă în străinătate” și au propus limitarea cantitativă a rezervei de aur depozitate în străinătate la maxim 5% din cantitatea totală de aur constituită ca rezervă, precum și condiționarea cu caracter exclusiv a depozitului de aur din străinătate de obligația de a obține venituri. Prin același proiect, inițiatorii au introdus un termen (“de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile”) pentru îndeplinirea de către Banca Națională a României a obligației de informare a Parlamentului și a Guvernului printr-un raport privind situația rezervelor internaționale în cazul existenței unui pericol al diminuării acestor rezerve internaționale sau în cazul în care diminuarea s-a produs.

Senatul României, ca prima cameră sesizată, a adoptat proiectul de lege în ședința din data de 1 aprilie 2019, potrivit art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată, modificând articolul 30 din Legea nr. 312/2004 astfel:

“Articol unic. – Articolul 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, se modifică și de completează după cum urmează:

1. Alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(3) Dacă există pericolul diminuării rezervelor internaționale, până la un nivel care ar periclita tranzacțiile internaționale ale statului, precum și în cazul în care diminuarea s-a produs, Banca Națională a României prezintă Parlamentului și Guvernului, de îndată, dar nu

mai târziu de 20 de zile, un raport privind situația rezervelor internaționale și cauzele care au condus sau care pot conduce la o astfel de reducere. Raportul va conține recomandările Băncii Naționale a României privind politicile guvernamentale macroeconomice necesare pentru preîntâmpinarea sau remedierea situației.”

2. După alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins :

“(4) Din rezerva constituită, Banca Națională a României poate depozita aur în străinătate exclusiv în scopul obținerii de venituri. Depozitele de aur constituite de Banca Națională a României în străinătate nu pot depăși 5% din cantitatea totală de aur constituită ca rezervă.”

Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, a adoptat proiectul de lege în ședința din 24 aprilie 2019, în baza unui raport favorabil cu amendamente admise întocmit de Comisia pentru buget, finanțe și bănci din cadrul Camerei Deputaților. Prin proiectul adoptat de Camera Deputaților, aceasta a menținut soluția legislativă a Senatului în privința termenului stabilit pentru realizarea obligației Băncii Naționale a României prevăzute de art. 30 alineatul (3) din Legea nr. 312/2004, iar în privința rezervei de aur constituite și depozitate în străinătate de Banca Națională a României, Camera Deputaților, Camera Deputaților a eliminat în integralitate posibilitatea depozitării în străinătate a rezervei de aur constituite de Banca Națională a României, în condițiile lege. Astfel, alineatul (1) litera a) a articolului 30 din Legea nr. 312/2004 a fost modificat în sensul constituirii și depozitării rezervei de aur a României exclusiv în tezaur în țară, eliminându-se posibilitatea de a fi depozitat și în străinătate, ca parte componentă a rezervelor internaționale ale României. În urma modificării, alineatul (1) litera a) a articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României are următorul cuprins:

Alineatul (1): “Banca Națională a României, respectând regulile generale privind lichiditatea și riscul specific activelor externe, stabilește și menține rezerve internaționale, în astfel de condiții încât să poată determina periodic mărimea lor exactă, rezerve alcătuite cumulativ ori selectiv din următoarele elemente:

a) aur detinut în tezaur în țară; “

Deși a transmis Parlamentului, la data de 25.03.2019, un aviz favorabil cu privire la propunerea legislativă pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (PL-x nr. 212/2019), **Consiliul Legislativ** a evidențiat faptul că **inițiatorii nu au consultat în prealabil, Banca Centrală Europeană, iar proiectul de lege nu este fundamentat pe un studiu de impact** care să justifice soluțiile legislative

preconizate în privința costurilor și a beneficiilor economice aduse prin adoptarea acestei propuneri legislative. Totodată, **Consiliul Legislativ** a reiterat faptul că **“orice modificare și/sau completare adusă Statutului Băncii Naționale a României presupune în mod obligatoriu, derularea procedurii de consultare prealabilă a Băncii Centrale Europene, conform dispozițiilor art. 127 alin. (4) și art. 282 alin. (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și conform art. 2 alin. (1) liniuța a 3-a din Decizia nr. 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare, cu referire la orice aspect care privește organizarea și/sau funcționarea băncilor centrale naționale.”**

Consiliul Legislativ a subliniat necesitatea avizării proiectului de lege și de către Banca Națională a României în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 potrivit căroră: *„Orice proiect de act normativ al autorităților publice centrale, care privește domeniile în care Banca Națională a României are atribuții, va fi adoptat după ce în prealabil s-a solicitat avizul Băncii Naționale a României.”*

În punctul de vedere comunicat Camerei Deputaților prin Adresa nr. 77/12.04.2019, **Banca Națională a României a transmis forului legislativ că nu susține proiectul de lege nici în forma adoptată de Senat și nici forma amendată de Camera Deputaților întrucât:**

- (1) **Propunerea legislativă încalcă independența Băncii Naționale a României, ca bancă centrală națională**, principiu consacrat prin art. 130 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (generic denumit în continuare TFUE) și prin art.7 din Statutul Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (Statutul SEBC și al BCE) adoptate prin Protocolul nr. 4 la TFUE.
- (2) Principiul independenței Băncii Naționale a României se materializează în prerogativa acesteia ca: *„în îndeplinirea atribuțiilor, Banca Națională a României și membrii organelor sale de conducere nu vor solicita sau primi instrucțiuni de la autoritățile publice sau de la orice altă instituție sau autoritate” (art. 3 alin. (1) din Legea nr. 312/2004).*
- (3) Ca bancă centrală națională, BNR își exercită atribuțiile privind deținerea și administrarea rezervelor internaționale prin *„luarea unor decizii privind deținerea, păstrarea, dispunerea cu privire la acestea, negocierea și administrarea zilnică, precum și administrarea pe termen lung a rezervelor internaționale”*, iar Banca Centrală Europeană a stabilit că în toate Statele Membre, *„băncile centrale naționale se bucură*

de independență în ceea ce privește toate acțiunile acestora legate de deținerea și administrarea rezervelor internaționale, astfel cum prevede art.130 din TFUE”.

- (4) Potrivit art. 127 alin.(2) din TFUE, deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre este o “misiune fundamentală” a băncilor centrale naționale care **impune păstrarea la băncile centrale naționale a competenței de a lua decizii cu privire la utilizarea activelor băncilor centrale naționale.** “Adoptarea unor dispoziții legislative care ar impune o alocare obligatorie a unei părți din rezerva valutară a unui stat membru, în contradicție cu atribuirea acestei misiuni băncii centrale naționale, este **incompatibilă cu Tratatul, deoarece ar priva astfel banca centrală națională de una dintre misiunile sale fundamentale, conform Tratatului și ar transfera de la banca centrală națională către un terț competența pe care Tratatul o alocă în mod clar băncilor centrale naționale**” (text preluat din Avizul BCE CON/2008/72).
- (5) **Propunerea legislativă nu este compatibilă cu standardele Eurosistemului și nu facilitează convergența cadrului juridic necesar pentru ca România să devină membru cu drepturi depline la Uniunea Economică și Monetară și să adere la moneda unică EURO.**
- (6) **Propunerea legislativă încalcă art.2 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană,** anexat la Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, care prevede: „De la data aderării, dispozițiile tratatelor originare și actele adoptate de instituții și de Banca Centrală Europeană înainte de aderare sunt obligatorii pentru Bulgaria și România și se aplică în aceste state în condițiile stabilite prin aceste tratate și prin prezentul act.”
- (7) **Propunerea legislativă încalcă dispozițiile art.127 alin.(4) și art.282 alin.(5) din TFUE și art. 2 alin. (1) liniuta a 3-a a Deciziei nr.98/4|5/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind obligativitatea consultării Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale în legătură cu orice amendament care urmează a fi adus Statutului băncii centrale;** „autoritățile statelor membre consultă Banca Centrală Europeană în legătură cu orice proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul Tratatului și, în special, în ceea ce privește: (...) băncile centrale naționale ”.

***Ghidul pentru consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare, publicat de Banca Centrală Europeană în octombrie 2015 menționează expres proiectele de reglementare*

pentru care este necesara si obligatorie consultarea Băncii Centrale Europene (pct. 3.3 din Ghid): “În mod evident, aceasta include proiectele de reglementare ce afectează misiunile fundamentale de îndeplinit prin intermediul SEBC conform articolului 127 alineatul (2) din Tratat (adică definirea și punerea în aplicare a politicii monetare a Uniunii, desfășurarea operațiunilor de schimb valutar, deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre și promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți) și articolului 16 din Statutul SEBC (emiterea de bancnote euro).”

- (8) **Propunerea legislativă, în forma adoptată de către Camera Deputatilor, restricționează administrarea rezervelor internaționale de către Banca Națională a României**, urmând ca întreaga rezervă de aur să fie depozitată în țară, fiind eliminată inclusiv posibilitatea de a depozita în străinătate o anumite cantitate de aur constituită ca rezervă internațională, și **pune în pericol inclusiv strategia națională de administrare cât mai eficientă a rezervelor internaționale**, în raport de condițiile piețelor europene și mondiale.
- (9) **Prin proiectul de lege adoptat, Parlamentul a restricționat administrarea rezervelor internaționale de către BNR și a preluat practic, o prerogativă exclusivă a Băncii Naționale a României, stabilită prin TFUE, aceea de a decide cu privire la modul de administrare a rezervelor internaționale din care fac parte și rezervele de aur.** Parlamentul împiedică astfel BNR să își exercite atribuțiile exclusive pentru a asigura respectarea regulilor generale privind lichiditatea și riscul specific activelor externe și un nivel adecvat al rezervelor internaționale, conform art.30 alin.(1) și (2) din Legea nr. 312/2014 privind Statutul Băncii Naționale a României.

B. Critici de neconstituționalitate:

B1. Motive extrinseci:

1.1. Legea pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (PL-x nr. 212/2019) a fost adoptată fără consultarea prealabilă a Băncii Centrale Europene, încălcând astfel obligațiile asumate de România prin Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și alte norme europene obligatorii, detaliate mai jos.

Obligația consultării Băncii Centrale Europene în legătură cu orice amendament care urmează a fi adus Statutului băncii centrale naționale a fost stabilită prin art. 127 alin. (4) al TFUE care prevede că BCE trebuie consultată cu privire la orice act al Uniunii propus în domeniile care țin de competențele sale, precum și de autoritățile naționale, cu

privire la orice proiect de reglementare în domeniile care sunt de competența sa, dar în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 alineatul (4). În domeniile care țin de competențele sale, BCE poate prezenta avize respectivelor instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii sau autorităților naționale.

Conform art. 282 alin. (5) al TFUE, în domeniile în care are atribuții, Banca Centrală Europeană este consultată asupra oricărui proiect de act al Uniunii, precum și asupra oricărui **proiect de reglementare la nivel național și poate emite avize.**

Conform Deciziei nr. 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea BCE de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare, în art. 2 alin. 1 liniuța a treia se prevede expres că „[A]utoritățile statelor membre consultă Banca Centrală Europeană în legătură cu orice proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul Tratatului și, în special, în ceea ce privește (...) băncile centrale naționale”.

În aplicarea acestei decizii, Ghidul pentru consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare, publicat de Banca Centrală Europeană în octombrie 2015 a stabilit la pct. 3.3. următoarele “În mod evident, aceasta include proiectele de reglementare ce afectează misiunile fundamentale de îndeplinit prin intermediul SEBC conform articolului 127 alineatul (2) din Tratat (adică definirea și punerea în aplicare a politicii monetare a Uniunii, desfășurarea operațiunilor de schimb valutar, deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre și promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți) și articolului 16 din Statutul SEBC (emiterea de bancnote euro). ”

Întrucât prin Legea supusă controlului de constituționalitate se elimină posibilitatea pentru BNR de a stabili și menține rezerve internaționale inclusiv prin stabilirea de depozite de aur în străinătate, această propunere legislativă reprezintă un proiect de reglementare care privește banca centrală națională (BNR), care îi afectează în mod direct competența ca bancă centrală națională și, pe cale de consecință, **afectează și o misiune fundamentală care se îndeplinește prin intermediul SEBC. În consecință, Parlamentul avea obligația să solicite opinia Băncii Centrale Europene în procesul de legiferare, solicitare care nu a fost formulată.**

Pentru aceste motive, vă solicităm să constatați că Legea pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (PL-x nr. 212/2019) **este neconstituțională în ansamblul ei, fiind adoptată fără consultarea Băncii Centrale Europene și încalcă astfel, prevederile art. 1 alin. (1) și cele ale art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată.**

B2. Motive intrinseci

Legea pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (PL-x nr. 212/2019) a fost adoptată cu încălcarea mai multor dispoziții constituționale, respectiv:

2.1. Legea pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 11 alin. (1) și (2) și art. 148 alin. (2) din Constituția României din Constituția României, republicată.

Banca Națională a României este organizată și funcționează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (BNR), cu respectarea prevederilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), inclusiv ale Protocolului nr.4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (Statutul SEBC și al BCE).

Potrivit prevederilor art. 30 alin. 1 și 2 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României (BNR), *„Banca Națională a României, respectând regulile generale privind lichiditatea și riscul specific activelor externe, stabilește și menține rezerve internaționale, în astfel de condiții încât să poată determina periodic mărimea lor exactă, rezerve alcătuite cumulativ ori selectiv din următoarele elemente: a) aur deținut în tezaur în țară sau depozitat în străinătate (...) Banca Națională a României urmărește menținerea rezervelor internaționale la un nivel adecvat tranzacțiilor externe ale României”*.

Articolul 130 al Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) precum și art. 7 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și al Băncii Centrale Europene (BCE) consacră **principiul independenței băncilor centrale** din Statele Membre: *„În exercitarea competențelor și în îndeplinirea misiunilor și îndatoririlor care le-au fost conferite prin tratate și prin Statutul SEBC și al BCE, Banca Centrală Europeană, băncile centrale naționale sau membrii organelor lor de decizie nu pot solicita și nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, a guvernelor statelor membre sau a oricărui alt organism. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și guvernele statelor membre se angajează să respecte acest principiu și să nu încerce să influențeze membrii organelor de decizie ale Băncii Centrale Europene sau ale băncilor centrale naționale în îndeplinirea misiunii lor”*.

Conform art. 7 din Statutul SEBC și al BCE, *„În conformitate cu articolul 130 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în exercitarea competențelor și în îndeplinirea misiunilor și îndatoririlor care le-au fost conferite prin tratate și prin prezentul statut, BCE, băncile centrale naționale sau membrii organelor lor de decizie nu pot solicita sau accepta instrucțiuni de la instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, de la guvernele statelor membre sau de la orice alt organism. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și guvernele statelor membre se angajează să respecte acest principiu și să nu încerce să influențeze membrii organelor de decizie ale BCE sau ale băncilor centrale naționale în îndeplinirea misiunilor acestora”*.

Independența funcțională a BNR în realizarea atribuțiilor proprii a fost stabilită și prin art. 3 alin. (1) din legea nr. 312/2004 privind Statutul BNR, care prevede: *“în îndeplinirea atribuțiilor, Banca Națională a României și membrii organelor sale de conducere nu vor solicita sau primi instrucțiuni de la autoritățile publice sau de la orice altă instituție sau autoritate”*.

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) enumeră la art. 127 alin. (2) printre misiunile fundamentale îndeplinite prin intermediul SEBC inclusiv **deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre**. Cu privire la această misiune fundamentală, **Raportul de Convergență al BCE pe anul 2018** arată că *„orice drept al unui terț (de exemplu, Guvernul sau Parlamentul) de a influența deciziile unei bănci centrale naționale în legătură cu administrarea rezervelor valutare oficiale este incompatibil cu articolul 127 alin. (2) a treia liniuță din Tratat”*. De asemenea, sintagma *„rezerve valutare oficiale”* din art. 127 alin. 2 a treia liniuță din TFUE **include și rezervele de aur**.

Astfel, într-un număr relevant de Decizii, BCE a arătat că *„active din rezervele valutare”* înseamnă aur sau numerar, iar *„aur”* înseamnă *„uncii troy de aur fin sub formă de lingouri London Good Delivery, conform specificațiilor London Bullion Market Association”* (a se vedea Deciziile BCE/2007/22, BCE/2008/33, BCE/2010/34, BCE/2013/53, BCE/2014/61).

Mai mult, în Avizul BCE CON/2008/72 se arată că art. 127 alin. (2) din TFUE *„definește deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre ca fiind misiune fundamentală care urmează să fie îndeplinită prin intermediul SEBC. Această dispoziție din Tratat impune păstrarea la băncile centrale naționale a competenței de a lua decizii cu privire la utilizarea activelor băncilor centrale naționale. Adoptarea unor dispoziții legislative care ar impune o alocare obligatorie a unei părți din rezerva valutară a unui stat membru, în contradicție cu atribuirea acestei misiuni băncii centrale naționale, ar fi incompatibilă cu Tratatul, deoarece ar priva astfel banca centrală națională de una dintre misiunile sale fundamentale, conform Tratatului, și ar transfera de la banca centrală națională către un terț competența pe care Tratatul o alocă în mod clar băncilor centrale naționale.”*

De asemenea, conform art. 131 TFUE, *„Fiecare stat membru asigură compatibilitatea legislației sale interne, inclusiv a statutului băncii sale centrale naționale, cu tratatele și cu Statutul SEBC și al BCE”*. Art. 2 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adoptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană prevede următoarele: *„De la data aderării, dispozițiile tratatelor originare și actele adoptate de instituții și de Banca Centrală Europeană înainte de aderare sunt obligatorii pentru Bulgaria și România și se aplică în aceste state în condițiile stabilite prin aceste tratate și prin prezentul act”*.

Cu privire la **obligativitatea consultării Băncii Centrale Europene în legătură cu orice amendament care urmează a fi adus Statutului băncii centrale naționale**, art. 127 alin. (4) al TFUE prevede că BCE este consultată cu privire la orice act al Uniunii propus în domeniile care țin de competențele sale, precum și *de autoritățile naționale, cu privire la orice proiect de reglementare în domeniile care sunt de competența sa, dar în limitele și în*

condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 alineatul (4). În domeniile care țin de competențele sale, BCE poate prezenta avize respectivelor instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii sau autorităților naționale.

Conform art. 282 alin. (5) al TFUE, în domeniile în care are atribuții, Banca Centrală Europeană este consultată asupra oricărui proiect de act al Uniunii, precum și asupra oricărui **proiect de reglementare la nivel național și poate emite avize.**

Conform Deciziei nr. 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea BCE de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare, în art. 2 alin. 1 liniuța a treia se prevede expres că „[A]utoritățile statelor membre consultă Banca Centrală Europeană în legătură cu orice proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul Tratatului și, în special, în ceea ce privește (...) băncile centrale naționale”.

Din *analiza sistematică* a reglementărilor adoptate la nivel european și a legislației naționale rezultă că :

* sintagma „rezervele internaționale” cuprinsă în art. 30 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 cuprinde și „rezervele valutare oficiale”, iar acestea din urmă cuprind, printre altele, și „rezervele de aur” ale statului;

** deciziile cu privire la *administrarea rezervelor de aur* ale statelor reprezintă o *misiune fundamentală îndeplinită prin intermediul SEBC* și, ca atare, se regăsește ca o atribuție esențială și în Statutul BNR.

*** autoritățile naționale au obligația de a consulta BCE *cu privire la orice proiect de reglementare în domeniile care sunt de competența sa și în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu*, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 alineatul 4.

Conform Deciziei nr. 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998, care stabilește limitele și condițiile în care BCE este consultată de autoritățile naționale, se stabilește că statele membre consultă BCE în legătură cu *orice proiect de reglementare care privește băncile centrale naționale.*

Întrucât prin Legea supusă controlului de constituționalitate se elimină posibilitatea pentru BNR de a stabili și menține rezerve internaționale inclusiv prin stabilirea de depozite de aur în străinătate, această propunere legislativă reprezintă un proiect de reglementare care privește banca centrală națională (BNR), îi afectează în mod direct competența ca bancă centrală națională și, pe cale de consecință, afectează și o misiune fundamentală care se îndeplinește prin intermediul SEBC. În consecință, Parlamentul avea obligația să solicite opinia Băncii Centrale Europene în procesul de legiferare, solicitare care nu a fost formulată.

Așa cum am arătat mai sus, în vederea asigurării aplicării efective a art. 131 din TFUE, care stabilește *obligația* pentru fiecare stat membru de a asigura compatibilitatea legislației sale interne cu tratatele și cu Statutul SEBC și al BCE, art. 127 alin. (4) TFUE prevede, printre altele, că BCE este *consultată* de autoritățile naționale, cu privire la orice proiect de

reglementare în domeniile care sunt de competența BCE, în limitele și în condițiile stabilite de Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 alin. (4) TFUE.

Corelativ cu *obligația autorităților europene și naționale de a consulta BCE* cu privire la proiectele de reglementare în domeniile care țin de competența BCE este reglementată și *atribuția BCE de a emite avize* când este consultată asupra oricărui proiect de act al Uniunii, precum și asupra oricărui proiect de reglementare la nivel național.

În ceea ce privește regimul juridic al administrării rezevelor de aur, analiza avizelor emise de Banca Centrală Europeană denotă faptul că autoritățile naționale au solicitat opinia BCE, conform obligației statuate în Tratat (*a se vedea, cu titlu de exemplu, Avizul Băncii Centrale Europene din 14 iulie 2009 cu privire la taxarea rezervelor de aur ale Băncii Centrale a Italiei*).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit faptul că lipsa solicitării sau existenței unor avize în procedura de elaborare a actelor normative sunt aspecte ce țin de respectarea obligațiilor legale ale autorităților implicate în această procedură și, implicit, ca vizând o eventuală neconstituționalitate a actelor normative, care poate fi analizată în condițiile art. 146 lit. (a) și (d) din Constituție (*a se vedea Deciziile nr. 97/2008, nr. 901/2009, nr. 17/2015, nr. 63/2017*). De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit și faptul că lipsa avizului autorităților publice implicate nu conduce în mod automat la neconstituționalitatea legii asupra căreia acesta nu a fost dat, întrucât ceea ce prevalează este obligația autorității cu atribuții de reglementare primară de a-l solicita. Împrejurarea că autoritatea care trebuie să emită un astfel de aviz, deși i s-a solicitat, nu și-a îndeplinit această atribuție „constituie o înțelegere greșită a rolului său legal și constituțional, fără a fi însă afectată constituționalitatea legii asupra căreia nu a fost dat avizul” (a se vedea Decizia nr. 383/2011, Decizia nr. 574/2011 și Decizia nr. 575/2011).

Această jurisprudență este menită să garanteze aplicarea judicioasă de către autoritățile care au atribuții de reglementare primară a dispozițiilor constituționale prevăzute în art. 1 alin. (5) din Constituția României, conform cărora, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

În același timp, într-o jurisprudență constantă a Curții Constituționale s-a arătat că „*folosirea unei norme de drept al Uniunii Europene în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției - unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate. Într-o atare ipoteză demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și autorităților administrative sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament ori Guvern, după caz.*” (a se vedea Decizia nr. 609/2014, Decizia nr. 668/2011 și Decizia nr. 137/2019).

Raportat la dispozițiile Constituției României, la jurisprudența Curții Constituționale și la dispozițiile legislației europene și naționale, **apreciem că onorata Curte trebuie să verifice în ce măsură dispozițiile din art. 127 alin. 4 și art. 282 alin. 5 TFUE, respectiv dispozițiile art. 2 alin. 1 liniuța 3 din Decizia nr. 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 îndeplinesc condițiile cumulative pentru a putea fi folosite în cadrul prezentului control de constituționalitate, ca normă interpusă normei de referință.**

Semnatarii prezentei sesizări, considerăm că cele două condiții cumulative sunt întrunite iar normele europene invocate au un conținut normativ care evidențiază încălcarea de către leea supusă controlului a Constituției României, din aceasta perspectivă.

Astfel, **în ceea ce privește prima condiție**, dispozițiile din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cele din Decizia nr. 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 sunt suficient de clare, precise și neechivoce prin ele însele. În condițiile în care se prevede că BCE este consultată în legătură cu *orice* proiect de reglementare care intră în sfera sa de competență în temeiul Tratatului și, în special, în ceea ce privește băncile centrale naționale, rezultă fără echivoc că *orice* proiect de reglementare care vizează *orice* aspect care ține de competența unei bănci centrale naționale trebuie să fie supus înainte de adoptare unei proceduri de consultare a BCE. Faptul că la nivel european nu s-a făcut nicio distincție cu privire la conținutul proiectelor de reglementare care vizează băncile centrale naționale consacră ideea că *toate* aspectele care țin de înființarea, organizarea activității, competența și funcționarea unei bănci centrale naționale trebuie supuse consultării BCE.

În ceea ce privește a doua condiție, normele europene invocate mai sus se circumscriu unui nivel de relevanță constituțională necesar efectuării controlului de constituționalitate prin raportare la ele. **Curtea Constituțională a recunoscut în jurisprudența sa faptul că nerespectarea dispozițiilor legale care prevăd obligativitatea solicitării în procedura de elaborare a actelor normative primare (legi și ordonanțe) a unor avize de către Parlament sau Guvern din partea altor autorități se constituie într-o încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României.** Or, prin raportare la situația legii supuse controlului de constituționalitate, cu atât mai mult această logică de argumentare se menține în condițiile în care **obligația de consultare rezultă direct din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, tratat ratificat de România prin Legea nr. 157/2005, și respectiv dintr-o Decizie a Consiliului care, în temeiul art. 148 alin. (2) reprezintă o reglementare comunitară cu caracter obligatoriu, care are prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.**

Apreciam că normele europene invocate se constituie într-un indicator în privința evaluării constituționalității legii adoptate de Parlament și supuse controlului de constituționalitate, întrucât, prin conținutul acestora, se stabilește o obligație clară, precisă și neechivocă de consultare a unei instituții europene, în speță BCE. Cu alte cuvinte, prin modul în care sunt reglementate, prin modul în care au fost transpuse în ordinea juridică internă și prin forța juridică recunoscută chiar prin Constituția României, normele europene avute în vedere determină obligații legale exprese și directe în sarcina autorităților statului român,

acestea din urmă nedisponând de o marjă proprie de apreciere în respectarea sau nerespectarea respectivelor obligații.

În concluzie, solicităm Curtii Constituționale să constate neconstituționalitatea în ansamblul său a legii supuse controlului de constituționalitate întrucât aceasta încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5), raportat la art. 11 alin. (1) și (2), respectiv la art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată.

2.2. Legea pentru modificarea articolului 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României încalcă prevederile art. 135 alin. (2) litera (b) din Constituția României, republicată.

Prin modificările aduse de legea supusă controlului de constituționalitate art. 30 alin. (1) lit. (a) din Legea nr. 312/2004, considerăm că a fost afectată direct competența BNR, și indirect chiar misiunea fundamentală asumată de SEBC în cadrul TFUE cu privire la deținerea și administrarea rezervelor oficiale ale statelor membre (articolul 127 alin. (2) al TFUE). Practic, noua reglementare afectează *în sens negativ* competența BNR de administrare a rezervelor valutare oficiale ale statului român, rezervele internaționale (care cuprind și depozitele de aur), **întrucât se elimină posibilitatea ca BNR să decidă cu privire la constituirea unor depozite de aur în străinătate.**

În aceste condiții, în funcție de situații economice și financiare contextuale specifice, dacă ar fi utilă pentru stabilitatea economică a statului constituirea unor depozite de aur în străinătate, **acestea nu ar mai putea fi constituie în viitor de BNR.** Practic, prin adoptarea legii criticate, **Parlamentul a obstrucționat realizarea scopului și atribuțiilor Băncii Naționale a României ca bancă centrală din SEBC,** în ceea ce privește stabilirea unei strategii de constituire și de administrare a rezervelor internaționale capabile să asigure garanția asupra solvabilității externe, a plății la termen a serviciului datoriei externe contractate, a atenuării eventualelor dezechilibre conjuncturale și temporare ale deficitelor balanței de plăți (un nivel de acoperire a rezervei valutare care să acopere cel puțin trei luni de importuri), a stabilizării și consolidării monedei naționale.

De asemenea, modul în care statul român își construiește politica de administrare a rezervelor valutare, inclusiv a rezervelor de aur, **este o decizie fundamentală care vizează protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară a statului respectiv.** În condițiile în care legea supusă controlului de constituționalitate elimină din competența BNR, definitiv și neechivoc, posibilitatea constituirii unor depozite de aur în străinătate este afectată însăși obligația constituțională a statului de a proteja, ținând cont de evoluțiile economice la nivel național, regional și internațional, interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

În considerarea celor de mai sus, solicităm Curtii Constituționale să constate neconstituționalitatea dispozițiilor punctului 1 al articolului unic din Legea pentru modificarea art. 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României întrucât încalcă dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. (b) din Constituția României.

2.3 Punctul 2 al articolului unic din Legea pentru modificarea art. 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, respectiv sintagma "de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile" încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată.

Forma propunerii legislative adoptate de Camera deputatilor prevede la punctul 2 realizarea obligației BNR de informare, "**de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile**" printr-un raport prezentat Parlamentului și Guvernului în cazul existenței pericolului diminuării rezervelor internaționale până la un nivel care ar periclita tranzacțiile internaționale ale statului precum și în cazul în care diminuare s-a produs.

Noua reglementare intruce un termen pentru îndeplinirea obligației sus menționate de către BNR, sub formula "**de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile**", exprimare neclară, care nu permite un mod de calcul a celor 20 de zile sau alte repere temporale sau factuale în raport de care să se realizeze calcularea acestui termen.

Cu toate că principiul calității legii nu este enunțat în mod expres prin Constituție, acesta a fost recunoscut și consacrat prin jurisprudența Curții Constituționale, care a stabilit că originea acestuia **se regăsește în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală**, potrivit căruia "*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*". La modul general, s-a considerat că legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate și previzibilitate pentru a putea fi respectată de destinatarii săi, în sensul adaptării corespunzătoare a conduitei de către aceștia.

Prin Decizia nr. 473/2013, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, că "*orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii.*"

Sub acest aspect, învederăm că sintagma "**de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile**", de la **punctul 2 al legii criticate este deficitară, putând da naștere la mai multe interpretări**. În concret, deși s-a dorit stabilirea unui termen clar de prezentare a raportului de către BNR, sintagma "**de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile**" este lacunară și insuficientă pentru a determina cu exactitate termenul pentru realizarea obligației BNR.

Prin urmare, sintagma "**de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile**", de la **punctul 2 al legii criticate** contravine Deciziei nr. 405/2016, prin care Curtea Constituțională a reținut că "*în elaborarea actelor normative, organul legislativ trebuie să se asigure că folosirea termenilor se realizează într-un mod riguros, într-un limbaj și stil juridic, care este prin excelență un limbaj specializat și instituționalizat. (...) precizia și claritatea limbajului folosit în domeniul juridic se obțin din analizarea și utilizarea cât mai adecvată a termenilor și*

expresiilor, ținând seama de semnificația lor în mod curent, precum și de respectarea cerințelor gramaticale și de ortografie, realizându-se asigurarea unității terminologice a stilului juridic. (...) deși legiuitorul în cadrul procedurii de legiferare poate opera cu termeni de drept comun, aceștia trebuie folosiți adecvat domeniului respectiv, numai în acest mod putându-se ajunge la respectarea unei unități terminologice a stilului juridic.”

Întrucat este o **dispoziție neclară, imprecisă și creează impredictibilitate în aplicare**, sintagma **”de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile”**, de la punctul 2 al legii criticate încalcă și dispozițiile Legii nr. 24/2000 de tehnica legislativă.

Pentru aceste motive considerăm că sintagma **”de îndată, dar nu mai târziu de 20 de zile”**, de la punctul 2 al Legii pentru modificarea art. 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată.

În considerarea celor mai sus expuse, **solicităm Onoratei Curți ca, în raport cu criticile precizate mai sus, să constate că Legea pentru modificarea art. 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României este neconstituțională în ansamblul ei, pentru considerentele arătate în prezenta sesizare.**

În drept, ne motivăm sesizarea pe dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 alin. (1) lit. a) raportat la art. 15, alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

**Tabel cu semnatarii Sesizării Curții Constituționale a României
cu privire la Legea pentru modificarea și completarea art. 30 din
Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României
(PL-x nr. 212/2019)**

Nr. Crt.	Nume	Semnătura
1.	Turcan Raluca	
2.	Andronache Gabriel	
3.	Achiței Vasile Cristian	
4.	Alexe Costel	
5.	Anastase Roberta Alma	
6.	Ardelean Ben Oni	
7.	Balan Ioan	
8.	Bica Dănuț	
9.	Bodea Marius	
10.	Bode Lucian Nicolae	
11.	Boroianu Robert Aurel	
12.	Buican Cristian	
13.	Bumb Sorin-Ioan	
14.	Calista Mara Daniela	
15.	Cherecheș Florica	
16.	Cherecheș Viorica	
17.	Cozmanciuc Mugur	
18.	Culeafă Mihai	
19.	Cupșa Ioan	

20.	Dobre Victor Paul	
21.	Dobrovie Matei-Adrian	
22.	Fădor Angelica	
23.	Gheorghe Daniel	
24.	Gheorghe Tinel	
25.	Gheorghiu Bogdan	
26.	Ghilea Gavriila	
27.	Giugea Nicolae	
28.	Gudu Vasile	
29.	Heiuș Lucian	
30.	Huțucă Bogdan Iulian	
31.	Ioniță Antoneta	
32.	Ionescu George	
33.	Leoreanu Laurențiu	
34.	Lungu Tudorița	
35.	Mareș Mara	
36.	Mihalescul Dumitru	
37.	Moldovan Sorin-Dan	
38.	Neagu Nicolae	
39.	Nicoară Romeo Florin	
40.	Olar Corneliu	
41.	Oprea Dumitru	
42.	Oros Nechita-Adrian	
43.	Palăr Ionel	
44.	Pirtea Marilen	

45.	Popescu Pavel	
46.	Popescu Virgil Daniel	
47.	Preda Cezar	
48.	Predoiu Marian-Cătălin	
49.	Prișcă Razvan Sorin	
50.	Raețchi Ovidiu- Alexandru	
51.	Răcuci Claudiu Vasile	
52.	Roman Florin Claudiu	
53.	Romanescu Cristinel	
54.	Săftoiu Ana- Adriana	
55.	Schelean-Somfelean Valeria Diana	
56.	Sitterli Ovidiu-Ioan	
57.	Sighiartău Robert Ionatan	
58.	Stamatian Vasile Florin	
59.	Stroe Ionut Marian	
60.	Șișcu George	
61.	Șovăială Constantin	
62.	Ștefan Ion	
63.	Știrbu Gigel Sorinel	
64.	Trăilă Cristina	
65.	Varga Glad-Aurel	
66.	Varga Vasile	
67.	Vilceanu Dan	
68.	Voicu Mihai	

*Tabel cu semnăturii sesiunii de reconstrucționalitate a
Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea
art. 30 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii
Naționale a României*

NR.	DEPUTAT	SEMĂTURĂ	PARTID
1.	BARNA ILIE-DAN		USR
2.	BENGA TUDOR-VLAD		USR
3.	BOTEZ MIHAI-CĂTĂLIN		USR
4.	BULAI IULIAN		USR
5.	CHICHIRĂU COSETTE-PAULA		USR
6.	COSMA LAVINIA-CORINA		USR
7.	DAN NICUȘOR-DANIEL		Afiliat USR
8.	DEHELEAN SILVIU		USR
9.	DRULĂ CĂTĂLIN		USR
10.	DURUȘ VLAD-EMANUEL		USR
11.	GHINEA CRISTIAN		USR
12.	ION STELIAN-CRISTIAN		USR
13.	IURIȘNIȚI CRISTINA-IONELA		USR
14.	LUPESCU DUMITRU		USR
15.	MOȘTEANU LIVIU-IONUȚ		USR
16.	NĂSUI CLAUDIU-IULIUS-GAVRIL		USR
17.	POP RAREȘ-TUDOR		USR
18.	POPESCU NICOLAE-DANIEL		USR
19.	PRISNEL ADRIAN-CLAUDIU		USR
20.	PRUNĂ CRISTINA-MĂDĂLINA		USR
21.	RĂDULESCU DAN-RĂZVAN		USR
22.	RODEANU BOGDAN-IONEL		USR
23.	SEIDLER CRISTIAN-GABRIEL		USR
24.	STANCIU-VIZITEU LUCIAN-DANIEL		USR
25.	UNGUREANU EMANUEL-DUMITRU		USR
26.	VLAD SERGIU-COSMIN		USR
27.	ZAINEA CORNEL		USR
28.			
29.			
30.			